

21 aprilie - 27 aprilie

Mântuirea și timpul sfârșitului

Textul de memorat: „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.” (1 Ioan 4:10)

O diferență majoră interesantă între creștinism și celelalte religii este faptul că, în acestea din urmă, accentul cade preponderent pe învățăturile fondatorilor lor și nu pe faptele făcute de aceștia pentru ele. Și aceasta deoarece faptele de acest tip, chiar dacă au existat, nu au rol mântuitor. Fondatorii n-au putut decât să-i învețe pe adeptii lor o cale prin care se puteau „mântui” singuri.

Însă creștinii nu subliniază doar ce i-a învățat Isus, ci și ce a făcut El, fiindcă ce a făcut El constituie singura cale prin care suntem mântuiți. Întruparea Sa ca om (Romani 8:3), moartea Sa pe cruce (Romani 5:8), învierea Sa (1 Petru 1:3) și lucrarea Sa din cer (Evrei 7:25) - doar acestea ne mântuiesc. Eforturile noastre nu au niciun merit. „Dacă ați aduna tot ce este bun, sfânt, nobil și demn de primit la un om și apoi l-ați prezenta îngerilor lui Dumnezeu ca fiind o contribuție la mântuirea omului sau un merit, propunerea ar fi respinsă ca trădare.” (Ellen G. White, *Credința și faptele*, ed. 2005, p. 18)

Adevărul acesta are o însemnătate extraordinară pentru noi, cei care trăim în zilele din urmă și care suntem înconjurați de atâtea amăgiri!

Duminică, 22 aprilie – Dragostea Tatălui

Cu puțin înainte de răstignire, Isus le-a spus ucenicilor că oamenii pot veni la Tatăl doar prin El.

1. Care a fost cererea lui Filip și ce i-a răspuns Domnul? Ce învățăm de aici despre Tatăl? Ce concepții greșite despre Dumnezeu ar trebui să fie clarificate de răspunsul Său? Ioan 14:8,9

Unii spun că Dumnezeu este prezentat în Vechiul Testament ca fiind drept, iar în Noul Testament ca fiind plin de îndurare, bunătate și iertare. Distincția aceasta nu este însă validă. Dumnezeu este unul și același și are același caracter atât în Vechiul, cât și în Noul Testament.

Unul dintre motivele venirii lui Hristos în lumea noastră a fost tocmai acela de a ne arăta adevărul despre Dumnezeu Tatăl. De-a lungul secolelor, ideile greșite despre El și despre caracterul Său s-au răspândit deopotrivă în lumea păgână și în poporul ales de El. „Pământul s-a întunecat din cauza înțelegerii greșite a caracterului lui Dumnezeu. Pentru ca umbrele acestea întunecoase să poată fi îndepărtate, pentru ca lumea să poată fi adusă înapoi la Dumnezeu, puterea înșelătoare a lui Satana trebuia să fie sfărâmată.” (Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 12)

Dumnezeu nu Se schimbă. Dacă am cunoaște împrejurările exacte în care s-au petrecut evenimentele din Vechiul Testament, am înțelege că Dumnezeu este la fel de milos în Vechiul ca și în Noul Testament. Scriptura declară: „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8) și nu Se schimbă. „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci” (Evrei 13:8).

Și să nu uităm că Dumnezeul Vechiului Testament S-a dat ca jertfă pe cruce.

El este milostiv, plin de îndurare și îndelung răbdător (Psalmii 145:8). El este bun (Psalmii 143:8) și-i iubește pe urmașii Lui (Psalmii 147:11). Planul Său este să le dea un viitor și o nădejde (Ieremia 29:11). În iubirea Sa, nu-i va muștra mereu, ci Se va bucura de ei cu mare bucurie (Țefania 3:17). Dumnezeu Tatăl are toate aceste calități și chiar mai multe decât putem exprima noi!

Ce importanță are, pentru cei cărora le este frică uneori de Dumnezeu, faptul că Isus Îl reprezintă pe Dumnezeu Tatăl?

Luni, 23 aprilie – Dragostea lui Hristos

Păcatul a creat o prăpastie uriașă între omenire și Dumnezeu. Dacă nu se găsea cineva care să o acopere, omenirea era sortită pieirii. Iar rezolvarea problemei păcatului și repunerea omenirii căzute în legătură cu Dumnezeu cel drept și sfânt păreau extrem de dificile. Cineva etern și divin ca Dumnezeu însuși trebuia să devină om și, în natura umană, să Se ofere ca jertfă pentru păcatele noastre.

2. Ce ne spun textele din Ioan 1:1-3,14 și Filipeni 2:5-8 despre Isus?

Hristos era etern și nu depindea de nimeni și de nimic ca să existe. El era Dumnezeu - nu părea doar a fi Dumnezeu. Natura Lui era de esență divină și eternă. Isus Și-a păstrat divinitatea, dar S-a făcut ființă umană ca să păzească Legea în corp omenesc și să moară ca înlocuitor pentru toți călcătorii Legii, adică pentru fiecare dintre noi (Romani 3:23).

Hristos S-a făcut om și nu a avut niciun privilegiu în plus față de ceilalți oameni. El a păzit Legea lui Dumnezeu, dar nu pentru că El era și Dumnezeu, și om, ci prin dependența Sa totală de puterea Tatălui, putere care stă și la dispoziția noastră.

El a fost Dumnezeu deplin și om deplin. Aceasta înseamnă că Acela care „ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui” (Evrei 1:3) a fost și „pruncul culcat în iesle” (Luca 2:16). Înseamnă că Acela care „este mai înainte de toate lucrurile” și prin care „se țin toate lucrurile” (Coloseni 1:17) a fost și copilul care „creștea în înțelepciune, în statură” (Luca 2:52). Înseamnă că Acela despre care se spune că „nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3) a fost și Cel omorât prin atârănarea pe lemn (Faptele 5:30).

Dacă toate acestea ne vorbesc despre dragostea Lui pentru noi și dacă dragostea Lui este o manifestare a iubirii Tatălui, atunci avem nenumărate motive să fim bucuroși și recunoscători!

Citește Romani 8:38,39. Ce argumente ne oferă textele studiate astăzi ca să credem declarația lui Pavel de aici?

Marti, 24 aprilie – Dragostea Duhului

Scriptura arată că Duhul Sfânt este o persoană. Creștinii sunt botezați și în Numele Său (Matei 28:19). Duhul Îl proslăvește pe Hristos (Ioan 16:14). Duhul îi convinge pe oameni de păcat (Ioan 16:8). El Se poate întrista (Efeseni 4:30). El este Mângâietorul (Ioan 14:16) sau, potrivit altor versiuni, Ajutorul, Sfătuitorul. El ne învață (Luca 12:12), mijlocește pentru noi (Romani 8:26) și ne sfințește (1 Petru 1:2). Duhul îi călăuzește pe oameni în tot adevărul (Ioan 16:13).

Într-un cuvânt, Duhul Sfânt este Dumnezeu în aceeași măsură ca Tatăl și Fiul. Ei sunt împreună un singur Dumnezeu.

3. Tot ce face Duhul este o manifestare a iubirii divine. Ce face El, printre altele? Luca 12:12; Ioan 16:8-13; Faptele 13:2

Una dintre dovezile că Duhul Sfânt este Dumnezeu e întruparea Domnului Hristos. Pruncul Isus a fost zămislit prin Duhul Sfânt (Matei 1:20). Duhul realizează legătura între Hristos, care S-a înălțat la cer în trup omenesc, și credincioșii Săi, care sunt în lume.

Duhul Sfânt lucrează pentru noi alături de Tatăl și de Fiul. „Dumnezeirea a fost mișcată de milă pentru neamul omenesc, iar Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au dat totul pentru a aduce la îndeplinire a planul de mântuire.” (Ellen G. White, *Sfaturi pentru sănătate*, ed. 2000, p. 206)

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt ne iubesc la fel de mult și Se implică la fel de mult ca să ne mântuiască în împărăția cea veșnică.

Ce idee încurajatoare putem desprinde din faptul că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt lucrează împreună pentru binele nostru veșnic?

Miercuri, 25 aprilie – Asigurarea mântuirii

Poate că unii creștini, chiar și adventiști, s-ar putea întreba dacă vor fi mântuiți. Ei nu sunt convinși și își doresc foarte mult să știe care le va fi destinul. Își dau toate silințele să fie oameni buni și sunt conștienți că sunt totuși păcătoși. Privesc la ei înșiși și nu găsesc niciun motiv de încurajare pentru a continua călătoria creștină.

Când vedem discrepanța enormă dintre caracterul lui Isus și caracterul nostru și când citim texte precum: „... strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află” (Matei 7:14), cine dintre noi nu are momente în care se întreabă dacă a aflat într-adevăr această cale?

Ca să fim pregătiți pentru timpul sfârșitului, trebuie să avem o relație sigură cu Dumnezeu în momentul de față. Noi putem să ne bucurăm încă de pe acum de realitatea mântuirii, pentru că suntem siguri de împlinirea făgăduințelor Lui. După cum am văzut deja, Dumnezeirea lucrează pentru noi. Avem toate motivele să credem că vom fi mântuiți.

4. Ce speranță și ce asigurare găsim în textele de mai jos cu privire la mântuire și la tot ce a făcut și a promis Dumnezeu că va face pentru noi? Psalmii 91:15,16, Ioel 2:31,32, Ioan 10:28, Romani 10:9-13, 1 Ioan 5:11-13

Noi am primit chemarea, ba chiar porunca, de a duce o viață sfântă, însă viața sfântă este rodul, urmarea mântuirii prin Hristos și nu mijlocul de a obține mântuirea. Ni se cere să fim credincioși, chiar până la moarte, și să ne bazuim tot timpul pe Hristos, singura noastră speranță. În zilele din urmă, poporul lui Dumnezeu va fi găsit credincios și ascultător, iar credincioșia și ascultarea aceasta se bazează pe dragostea față de Dumnezeu.

Joi, 26 aprilie – Evanghelia veșnică

5. Citește Apocalipsa 14:6,7. Ce este această „Evanghelia veșnică”?

Ni se spune aici că Evanghelia este „veșnică” - o nouă dovadă că Dumnezeu este mereu același. Dumnezeul neschimbător are o Evanghelia neschimbătoare. Ea le oferă asigurare tuturor celor dispuși să o accepte. Ea ne descoperă dragostea Lui neschimbătoare și trebuie să fie vestită în toată lumea, toți trebuie să aibă ocazia de a o auzi. Iar poporul este chemat să o vestească tuturor.

6. Când a venit la existență Evanghelia? Efeseni 1:4,5

Am fost aleși în El „înainte de întemeierea lumii”! Dumnezeu a conceput planul pentru mântuirea noastră înainte să creeze lumea.

Observă câteva cuvinte din aceste versete: „ne-a ales”, „ne-a rânduit mai dinainte”, „să fim înfiați”, „după buna plăcere a voii Sale”. Observă cum subliniază aceste două versete ideea că Dumnezeu vrea să avem viața veșnică „în El”. Iar faptul că El a făcut toate aceste lucruri dinainte (vezi și 2 Tesaloniceni 2:13; 2 Timotei 1:9) ne vorbește despre harul Lui, ne arată că mântuirea nu este urmarea faptelor noastre sau a meritelor noastre, ci este în întregime rodul caracterului Său plin de dragoste. Cum ar putea mântuirea să fie urmarea faptelor noastre, dacă am fost aleși pentru mântuire în El, înainte să venim la existență? Ce putem face noi este fie să o acceptăm, fie să o refuzăm.

Cum se manifestă acceptarea mântuirii în viața celor aleși? Printr-o viață sfântă și neprihănită (vezi Efeseni 1:4). Căci și în acest scop am fost aleși.

Noi suntem chemați să răspândim „Evanghelia veșnică” în lume, ca parte a mesajului pentru oamenii care trăiesc înainte de revenirea lui Hristos. De ce este necesar să cunoaștem din proprie experiență „Evanghelia veșnică” înainte de a le-o vesti altora?

Vineri, 27 aprilie – Un gând de încheiere

Noi putem avea asigurarea mântuirii, dar trebuie să ne ferim de încumetare. Există oare o falsă asigurare a mântuirii? Da, există. Isus ne-a avertizat: „Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» Atunci, le voi spune curat: «Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege»” (Matei 7:21-23).

Oamenii aceștia au comis două greșeli fatale. În primul rând, deși au făcut lucruri mari în Numele Domnului, nu au împlinit voia Lui, adică nu au păzit Legea Sa. Isus nu a spus: „Depărtați-vă de la Mine, voi toți care nu sunteți fără păcat” sau „voi toți care nu sunteți fără greșală” sau „voi toți care nu sunteți desăvârșiți”, ci „voi toți care lucrați fărădelege”. Cuvântul „fărădelege” redă termenul *anomial*, adică „fără lege”. Și, în al doilea rând, oamenii aceștia vorbesc doar despre ei și realizările lor: „N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Cât de departe trebuie să fi trăit ei de Hristos dacă s-au încumetat să aducă propriile fapte ca argument pentru a obține mântuirea! Singurele fapte care ne mântuiesc sunt cele pe care le-a săvârșit Hristos și pe care le-a pus în contul nostru prin credință! De aceasta depinde garanția noastră - nu de noi înșine ori de faptele noastre, ci doar de ce a făcut Hristos pentru noi. Vrei asigurare? Ascultă de Legea lui Dumnezeu și bazează-te doar pe meritele neprihănitului Hristos și vei avea toată asigurarea după care tânjești!

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ioan 10-16

1. Ce anume a prorocit Caiafa fără să-și dea seama?
2. Ce scrie Ioan că a spus Isaia când a văzut slava Domnului?
3. Ce a spus Isus că îi va ajuta pe ucenici să creadă că El este Hristosul?
4. De câte ori apare expresia „v-am spus aceste lucruri” în capitolele 14-16?

Istoria mântuirii, capitolul 9

5. Ce își imaginau aceia care nu credeau în Dumnezeu că se va întâmpla când turnul lor va ajunge până la nori?